

ఉసిపించని ఉపకారం

ముద్దం గెట్టి హనుమంతరావు

సుదర్శనం చదువూ, సంస్కారం, వున్న నవ నాగరికకుడుయినప్పటికీ గొప్ప ఛాండసుడు. పూర్వార్థాచారాలు ఆతనిలో దట్టంగా అల్లుకుపోయి వున్నయ్. తలపెట్టిన ప్రతికార్యానికి ముహూర్తమూ, చెడ్డలు ముందుగానే చూస్తాడు. అంతటిలోగాని సంతృప్తి పొందడు. కార్యాలు ఫలిం చాయా తృప్తిపొందుతాడు. నిష్ఫలమయ్యాయా, ముహూర్తం మంచిదికాదంటాడు.

పెద్దాపురం ప్రయాణం వెట్టుకున్నాడు సుదర్శనం. అదీ పోతున్నది తమ్ముడి పెళ్ళి ప్రయత్నానికి. ముహూర్తం చూడకండా అడుగు బయట వెడతాడా? మాంచి అనుభవంవుండి పేరుపొందిన పారోహితుణ్ణి అడిగాడు. మంగళవారం మంచి దినమన్నాడాయన. మంగళవారం తప్పితే అంత ఘనమైన ముహూర్తాలు మరి లేవన్నాడు.

ఆ మంగళవారం ఆరుసూరై నాసరే ప్రయాణం అగిపోకూడదనుకున్నాడు సుదర్శనం. ఆనుకున్నాడేగాని, ఆలోచిస్తే అంత సులభంగా అగుపించలేదు. ఎందుకూ అంటే సూర్యం సుదర్శనం దగ్గర రెండువందల రూపాయలు ఆప్పుచ్చుకొన్నాడు; ఈవాళ, రేపు యిస్తానంటూ ఆప్పటికే పదిహేను దినాలు దాటిపోయాయ్. ఆ డబ్బు వసూలయితేనేగాని బయలుదేరే పరిస్థితిలో లేడు సుదర్శనం.

“మాడు సూర్యం...నీ అవసరార్థం ఆ రెండు వందల రూపాయలు యిచ్చాను” అని యింకేవో అనబోయాడు సుదర్శనం ఓరోజు. కాని సూర్యం ఆర్థోక్తిలో అందుకుని-

“నేనుమాత్రం కాదన్నా నా సుదర్శనం...” అన్నాడు చిన్నబుచ్చుకొంటున్నట్టుగా.

“అదికాదురా! నాకిప్పుడు డబ్బు అత్యవసరం. నీతో చెప్పానుగా నేను పెద్దాపురం వెళ్ళాలని-ఆ డబ్బు నా చేతిలో సోమవారంలోగా, కనీసం మంగళవారంనాడైనా పడకపోయిందా ప్రయాణం తప్పి, ప్రయత్నాలన్నీ విఫలమైపోయి, కొంత

డబ్బు నష్టమవుతుంది” అన్నాడు సుదర్శనం. నిజానికి సూర్యం డబ్బు యివ్వకపోతే ప్రయాణం తప్పి పోతుందేమోగాని, డబ్బు నష్టమవుతుందన్నమాట సర్వోబద్ధం. ఆవుతేనేం ఆ సమయంలో అలా అనక తప్పిందికాదు.

“ఏంచెయ్యమరా సుదర్శనం- నీకు తెలుసుగా నేనెన్ని విధాల ప్రయత్నిస్తున్నానో! నా ప్రయత్నం ఒక్కటి ఫలించకండావుంది. వడ్డీ అధికంగా యిస్తానంటున్నాకూడా...దొరికితేగా! ఒకనిదగ్గరమాత్రం దొరుకుతుందనే ఆశ వుంది. ఆయన యిచ్చినవెంటు నే యిచ్చేస్తాను. అవసరానికి అడుగున్న నీకు అవకారం చేస్తానా?” అన్నాడు సూర్యం తను డబ్బు సకాలానికి యివ్వలేకపోయినందుకు బాధపడుతూ.

“నువ్వేం యివ్వవని భయంలేదు సూర్యం... నాకవసరమని అడుగుతున్నా. మంగళవారం మంచిరోజు. ఆరోజు సరికి నువ్వెలాగయినా సర్దుబాటుచేస్తే యెంతో సహాయం చేసినవాడవవుతావు” అన్నాడు సుదర్శనం వెద్దమనిషి తరహాగా.

“అలాగే సుదర్శనం... నీ ప్రయాణం ఆపు చెయ్యటం నాకుమాత్రం యిష్టమా? నా శక్తి పంచనలేకండా ప్రయత్నిస్తాను-” అన్నాడు సూర్యం.

“నేనీలా అడిగానని మరేం అనుకోకేం... వస్తానుమరి” అంటూ వెళ్ళిపోయాడు సుదర్శనం. సూర్యం ముందుకి భారంగా అడుగులు వేశాడు.

సూర్యం కఠినస్థితి చూచి జాలిపొందాడు సుదర్శనం. కాని యేచేస్తాడు? తనకా డబ్బు అందకపోతే ప్రయాణమే తప్పిపోతుంది... ఆరోజు తప్పిందా, మంచిముహూర్తాలు దగ్గర్లో లేవు. ముహూర్తాలకి కట్టుబడిపోయే మనిషి సుదర్శనం. అందుకే యీ అలజడి అంతాను.

సోమవారం రానేవచ్చింది. ఆరోజు కనీసం ఓ నాలుగు సార్లయినా సూర్యం యెందుట వడ్డాడు

సుదర్శనం, సూటిగా అడగలేక. సూర్యం అర్థం చేసుకోగలిగాడు సుదర్శనం ఎందుకలా అనుపిస్తున్నాడో! సూర్యం మాత్రం పూరుకున్నాడా? తీవ్రంగా డబ్బుకోసం ప్రయత్నిస్తూనేవున్నాడు. కాని యెక్కడా అప్పు పుట్టకండా వుంది. స్నేహితునిదగ్గర యెట్లాంటి అపవాదు, తగాదా, ఘడవల్నివస్తుందోనన్న భయం సూర్యాన్ని వెంటాడింది. సుదర్శనంలాంటి వుత్తమ వ్యక్తికి విరక్తి పుట్టించటం సూర్యానికి ఇష్టంలేదు... కాని డబ్బు దొరికేమార్గం కనిపించలేదు.. సుదర్శనంతో చెప్పకున్నాడు మంగళవారం సరికి యివ్వగల నేమోనని.

సుదర్శనం మాత్రం యేమంటాడు! ఓ నేపు అతని కనుమానంగానే వుంది, సూర్యానికి సకాలంలో డబ్బునొరకదని. ఎక్కడో, యెలాగో, తల తాకట్టు పెట్టుయినా మంగళవారం తప్పక తెచ్చియివ్వమని భిక్షుత్వంగా చెప్పేటంతటికటిక వ్యాధియగుతాడు సుదర్శనం. సరే! గట్టి ప్రయత్నం చెయ్యమనిమాత్రం చెప్పగలిగాడు.

ఇప్పుడు సుదర్శనానికి ముహూర్తం తప్పిపోతుండేమోనన్న బెంగపట్టుకుంది. సూర్యాన్ని కూడా అలాంటి బాధోపదం ముఠోంది-స్నేహితుడికి విరక్తి కలిగిస్తున్నానేమోనని. భగీరథ ప్రయత్నాలుగావించి చివరకి విఫలడయ్యాడు. విసిగిపోయాడుకూడా. మంగళవారం సరికి కూడా డబ్బు సమకూడింది కాదు. సుదర్శనంకి యేం జవాబుచెప్పడమో, యెలా చెప్పడమో, అర్థం కాలేదు సూర్యంకి. అవమానంతో బాధపడుతున్నాడు.

ప్రయాణ సన్నాహంలో వున్న సుదర్శనం మంగళవారం సూర్యం యింటికి వచ్చాడు... సూర్యం స్నేహితుణ్ణి చూడడంతో బిక్కముఖం వేసుకుని హాసంగా తలదించుకున్నాడు. సుదర్శనం అర్థం చేసుకున్నాడు సూర్యం ప్రయత్నం ఫలించలేదని. ఏదో తప్ప చేసిన వాడిలా దీనంగా, హాసంగా నిల్చున్న సూర్యంని చూస్తూ నీరైపోయాడు సుదర్శనం.

కాని డబ్బులేనిదే సుదర్శనం ప్రయాణం ఎలా చేస్తాడు? కనీసం ఓ నూరురూపాయలైనా ఉండాలాయె-అప్పటికప్పుడెలాతట్టనడతాయో!

సూర్యం యిస్తాడన్న ధీమాతోవుండి తనసలు ప్రయత్నం చేయలేదు.

“నాకు తెలుసు సూర్యం - సువ్వు బాధపడుతున్నావని... కాని నా పరిస్థితి చెప్పానుకా-రెండురోజులు పోతేనేగాని నాచేతికి డబ్బురాదు. అందుకే నిన్ను వత్తిడిచేయాల్సి వచ్చింది; రెండు రోజులవరకూ ఆగితే ముహూర్తంలేదు. ఇప్పుడేం చెయ్యటమో తోచకుండావుంది...” అన్నాడు సుదర్శనం నెమ్మదిగా.

సుదర్శనం సున్నిత హృదయానికి సూర్యం మనస్సులో నమస్కరించుకున్నాడు, మరొకడైతే సూర్యాన్ని సీచాలిసీచంగా తూలనాడేవాడే! కాని సుదర్శనం అలా అంత కఠిమడు కాలేకపోయాడు. సుదర్శనంకి తెలుసు-కష్టాలంటే యేవిటో!

“నేను చాల చింతిస్తున్నా సుదర్శనం. నీలాటి స్వచ్ఛమైన స్నేహితుణ్ణి వంచన చేశానే అనుకో! ఇదో అపకారం లాంటిదే... ఎన్నివిధాల నేను ప్రయత్నించినా మాటదక్కించుకోలేకపోయాను. తుమ్మిస్తా వనుకుంటాను.” అన్నాడు సూర్యం ఎంతో బాధపడుతూ. అలా అంటున్నప్పుడతని కళ్ళల్లో నీటి పొరలు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నయ్య. సుదర్శనం మరి మాట్లాడలేకపోయాడు. అప్పట్లో తన ప్రయాణం ఆపుకుంటేనేమంచిదనుకున్నాడు; లోలోపల ఆరోజు ప్రయాణం తప్పిపోయింది కదా అన్న బాధవున్నప్పటికీ... “పోనీలేరా సూర్యం. నువ్వేం బాధపడకు. ప్రయాణం రెండు రోజులపాటు ఆపుచేస్తున్నా తరవా తేవెళ్ళొమ్మ” అన్నాడు చిన్నగా నవ్వుతూ.

సూర్యం, నవ్వలేకపోయాడు. అతని హృదయంలో ఇంకా బాధగానేవుంది. వ్యక్తుల కష్టాల్ని, క్షిప్తపరిస్థితుల్ని అర్థం చేసుకుని ఆదుకునే సుదర్శనం లాంటి వానికెలా కృతజ్ఞత తెలియజెయ్యాలో అర్థం కాలేదు.

“నీలాంటి వ్యక్తులుండటం అరుదు సుదర్శనం. పరిస్థితుల్ని అర్థం చేసుకోగలవు. నీపేలు నేను ఎప్పుడూ మర్చిపోను. నీకెలా కృతజ్ఞత చెప్పాలో తెలీకండా వుంది” అన్నాడు సూర్యం.

“వస్తాను మరి.” అంటూ నవ్వుకుని వెళ్ళిపోయాడు సుదర్శనం.

అనుకున్నట్టుగానే మరుచటికోణ సుదర్శనం పురోహితుని దగ్గరిపోయి మరో ముహూర్తం చూడమన్నాడు.

“ఏంబాబూ! నిన్నను వెళ్లలేదా?” అన్నాడు పురోహితుడు.

“లేదండీ...” అన్నాడు సుదర్శనం.

“నిన్నటిలాంటి బలమైన శుభముహూర్తం మరియీ సంవత్సరంలో లేదండీ” అన్నాడు పురోహితుడు, ఓపట్టు పొడుం పీలుస్తూ-

“మరేం చేస్తాం లేండి... పరిస్థితు లనుకూలించాయి కాదు.”

“ఈ వస్తున్న శుక్రవారం మంచిదేనండీ” అన్నాడు పంచాంగం చూస్తూ బోసినవ్వుతో పురోహితుడు.

“నలేనండీ” అనుకుంటూ సుదర్శనం పురోహితుని చేతిలో పావలా కాసు పెట్టి చక్కాబయటికి వచ్చాడు. కొంతదూరం నడిచిన తరువాత రామారావు నైకిలుతో ఎదురుపడి ఆశ్చర్యంగా నవ్వుతూ నైకిలుదిగి “ఏరీరా సుదర్శనం నువ్వు వెళ్ళలేదా?” అన్నాడు.

“లేదురా శుక్రవారం వెల్తాను” అన్నాడు. సుదర్శనం మంచిముహూర్తం పోగొట్టుకున్నందుకు నిరుత్సాహంగా.

“చాలా మంచినిచేశావు...యి క నీగురించి నేనిప్పు డాందోళనలోపడ్డానంటేనమ్మ” అన్నాడు రామారావు. తలా తోకాలేసి ఆతడి మాటల్లో అర్థం వ్యక్తం కాక తెల్లవోయాడు సుదర్శనం.

“మంచి పనేచిటి! మంచి ముహూర్తం తప్పిపోతేనూ...” అన్నాడు.

“వెధవ ముహూర్తాలూ నువ్వునూ...ముహూర్తాలకాలం పోయిందిరా! చూశావా శేవరు?” అంటూ చేతిలోవున్న శేపన్ని విప్పాడు.

“ఏమయిందేచిటి...?” ఆత్రుతగా అడిగాడు చదివే ఓకిలే.

“ఇంకేమయింది. నిన్నటి మద్రాసు మెయిలు పట్టాలమీదినుండి దిరిగివడింది...” అన్నాడు రామారావు.

“ఎక్కడ?” ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు సుదర్శనం.

“బరంపురం దగ్గర...నువ్వు నిన్న వెళ్తానని చెప్పావుకదూ, నేను భయపడ్డాను.”

“అంతప్రమాదం జరిగిందా?”

“మెల్లిగా అడుగుతున్నావు. పదిమంది వచ్చి మంచినీళ్ళయినా అడగకండా చచ్చిపోయారు. వందకిపైగా గాయాలు తగినవార్లున్నారట. పత్రికల్లో యిలా రాశారేగాని, నిజానికి యింతకంటె యెక్కువ ప్రమాదాలే వుండొచ్చు” అన్నాడు రామారావు. సుదర్శనం పెద్ద నిట్టూర్పుపిడిచాడు. ఆ మాటలు వింటుంటేనే అతని శరీరం ఆపావ మస్తకం చెమటలో నిండిపోయింది. అతని కళ్లెదుట సూర్యం దీనంగాకనించి మాయమయ్యాడు.

“ఏంబ్రా అలా ఆవలిస్తున్నావ్? యింక మీవాళ్లెవరైనా బండిలోవున్నారా?” అడుర్తగా అడిగాడు రామారావు.

“లేదురా - సూర్యంవల్ల నాకు జరిగిన సహాయాన్ని తలచుకుంటున్నా” అన్నాడు సుదర్శనం పరధ్యానంగా.

“ఏంబ్రా సహాయం...?”

“అసలు నాడి మూలాన్నే నేను ప్రయాణం తప్పించుకోవల్సి వచ్చింది.”

“ఏ?”

“నాడు డబ్బు యిచ్చినట్టయితే నిన్నటి మెయిల్లో పోయేవాళ్లే...నా అదృష్టవశాత్తూ నాడు డబ్బు యివ్వలేకపోయాడు.”

“అంతేనా... ఇదంతా భగవంతుని దయ... సూర్యం పరంగా నువ్వు రక్షింపబడ్డావ్” అన్నాడు రామారావు.

“వస్తానా... యింక సూర్యందగ్గరికి పోవాలి” అంటూ ముందడుగు వేశాడు సుదర్శనం.

సుదర్శనం వెళ్ళేసరికి సూర్యం యేదో ఆలోచిస్తున్నాడు అంటు లేకండా; సుదర్శనం వచ్చాడన్న ధ్యానైనా కలగలేదు. సుదర్శనం వూహించి గలిగాడు సూర్యం యేంబ్రాలోచిస్తున్నాడో...

“ఏంబ్రా సూర్యం-అలా ఆలోచిస్తున్నావ్...?” అన్నాడు సుదర్శనం. సూర్యం తుట్టపడ్డాడు.

మళ్ళీ డబ్బు అడగాలనే వచ్చి వుంటాడన్న అనుమానంతో బెదిరిన లేకిలా చూస్తున్నాడు. సుదర్శనం యెదుటి కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

“ఏంటేమీ... వూరిక నే ఇలా కుర్చున్నా” అన్నాడు సూర్యం మెల్లగా.

“నువ్వు చెప్పకపోయినా అర్థం చేసుకున్నా

వేరా... పోనీగానీ, నీకెలాళ్ళకృత తెలియ జెయ్యాలూ తెలికండా వుంది" అన్నాడు సుదర్శనం నవ్వుతూ. సూర్యం ఆశ్చర్యపోయాడు. అతడి: నుమానం తగిలింది యెగతాలి చెప్తున్నాడా అని.

"నాకా...? కృతజ్ఞతా..." అప్రయత్నంగా నూర్యంనోటినుండి వచ్చాయి మాటలు.

"ఘోష..."

"ఎందుకూ...?"

"నా ప్రాణాన్ని రక్షించినందుకు..."

"నేనా..." నవ్వాడు సూర్యం. సుదర్శనం వేళాకోళంగా మాట్లాడుతున్నాడని హృదయంలో స్థిరపడిపోయింది.

"నిజం సూర్యం... నువ్వు నిన్ను డబ్బివ్వకపోవటం నా ప్రాణాన్ని రక్షించినట్టే అయింది."

"అదెలా...?" అర్థంకాక అడిగాడు సూర్యం.

(8-వ పేజీ తరువాయి)

చివరకు కృష్ణ-రెన్యూబిల్ నిర్మాణానికి అతివైభవంగా ఆరంభప్రదర్శనం జరిగినా పని ప్రారంభం ఆలస్యమాతున్నది. అందువల్లనే అభి ప్రాయాలకు, ఆరంభోత్సవాలకు, అతిగా చేసే ప్రకటనలకు ప్రజలు విలంప ఇవ్వక పని జరుగుతుందా లేదా అన్న ప్రశ్న వేస్తున్నారు.

* * *

అంద్ర ప్రభుత్వం నీటితీరువ రేటును పెంచ దలచినట్టు రివెన్యూమంత్రి సూచించారు: పురోభివృద్ధి నడుపాయాలు పెరిగినకొలదీ వస్తులు పెంచ వలసిందే. కాని అన్నీవున్నా అల్లడినోట్లో శని వున్న దన్నట్టు, ఆయకట్టుకు అనునైన సమయంలో నీటిని సప్లయచేయలేని ప్రభుత్వం నీటి తీరువ రేటును పెంచడం నముచితం కాకలదా? పంట కాల్యాల దిగువ గ్రామాల భూములకు అగడ్తు నెలలో నీరు సప్లయచేస్తూ వున్నందున పంటలు రాలుబడి తగ్గుతున్న సంగతి ప్రభుత్వానికి తెలుసునా? కాల్యాలకు తూములు పెట్టడంలో లోపాలువల్లను, కుడిమరమ్మతు వనులు జుపించకపోవడంతోను రైతులు ఎంతగా నష్టపోతున్నారో ప్రభుత్వం గ్రహించి: దా? ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానం కార్య రూపంలో రానంతవరకు వస్తులు పెంచితే

"నువ్వు యివ్వాల్సి పేవరు చదవలేదా?"
"ఏమయిందీ?"

"నిన్నటి మద్రాసు మెయిలు ప్రమాదానికి గురి అయిందట. ఎంతోమందికి గాయాలు తగిలినయ్యే. కొందరు మరణించారు."

"నిజంగానే..." అత్రంగా అడిగాడు సూర్యం.

"నిజం సూర్యం! నువ్వు నాకు చాలా వుపకారం చేశావ్ రా. ఇప్పుడా డబ్బుగురించి నువ్వెక్కడా ప్రయత్నించొద్దు. నీ దగ్గరెప్పుడుంటే అప్పుడే యిచ్చేయొచ్చు" అన్నాడు సుదర్శనం నవ్వుతూ.

సూర్యం హృదయం యిప్పుడు తేలికపడింది. ఏదో పెద్ద భారాన్ని నెత్తివదిసింది దించుకున్నట్టుగా అయింది. మెల్లగా నవ్వాడు సుదర్శనం; సూర్యం ముఖంలో సంతృప్తి అయిన నవ్వును యిప్పుడు చూడగలిగాడు.

వచ్చే ప్రతిఫలం ప్రభుత్వ వ్యతిరేకత పెరగడమే.

* * *

అనుభవ మద్రాసు శ్రీ ప్రకాశ "గవర్నర్ల" బాధ్యతలనుగురించి ఉపన్యసిస్తూ కేంద్రానికి ప్రతి నిధులుగా రాష్ట్ర వ్యవహారాలను అజ్ఞాయీ చేయడం గవర్నర్ల బాధ్యత అని చెప్పారు. ఆ బాధ్యతల నిర్వహణ గవర్నర్లుగావుండే వారి యోగ్యతలపైన ఆధారపడి వుండగలవని కూడా అన్నారు. కాని కేంద్రమంత్రం యోగ్యతలు విచారించకుండా గవర్నర్లను నియమిస్తున్నదని ఒరిస్సావారు ఆందోళన చేస్తున్నారు. శ్రీ కుమార స్వామిరాజు ఎన్నికలలో వోడిపోవడమే కాక ఆయనపై అవినీతికి సంబంధించిన అనేక ఫిర్యాదులకు బాధ్యతకలిగిన ప్రజానాయకులు చేశారు. ప్రజలలో ఆయన అల్లరిపాలై నారు. అలాంటి వారిని ఒరిస్సా గవర్నరుగా నియమించడం ఆ మోద యోగ్యంకాదు: పార్లమెంటు ఎన్నికలలో వోడిన శ్రీ కె. సంతానంగారినీకూడా వింధ్య ప్రదేశ్ లెప్టినెంట్ గవర్నరుగా నియమించి, గవర్నరుపదవులను ఆధికారంలోవున్న పార్టీ ప్రయోజనాలకు వినియోగిస్తున్నారన్న విమర్శలకు అవకాశమిచ్చారు. పోనీ యోగ్యతలుగల గవర్నర్లు అయినా పరువుగా ప్రవర్తిస్తున్నారా